

Orientering af indsatte om beslutninger på fællesmøde

Henstillet til direktoratet for kriminalforsorgen at overveje, hvorvidt de procedurer, der fulgtes i forbindelse med orienteringen af de indsatte om beslutninger på fællesmøderne, i alle tilfælde var således indrettet, at misforståelser i videst muligt omfang blev undgået.

(J. nr. 1984-1173-615).

A klagede i skrivelse af 23. juli 1984 over, at hendes ægtefælle nu først kunne påregne at blive prøveløsladt fra et statsfængsel senere end omkring årsskiftet 1984/85, sådan som det efter hendes opfattelse tidligere havde været stillet i udsigt.

Det fremgik af sagen, at spørgsmålet om en fremrykket prøveløsladelse havde været drøftet bl.a. på et fællesmøde i statsfængslet. Direktoratets repræsentant blev i den forbindelse citeret for at have udtalt, at »vi kan overveje løsladelse ved årsskiftet 84/85, med den lange straf kan der muligvis blive tale om en fremrykning ...«

Under en telefonsamtale med en af mine medarbejderre oplyste direktoratets repræsentant, der tidligere havde anført at være fejlciteret fra fællesmødet, at der i mødereferatet korrekt skulle have stået, at der ville kunne overvejes en prøveløsladelse omkring årsskiftet 1985/86. Direktoratets repræsentant oplyste i øvrigt, at hun ikke i umiddelbar tilslutning til fællesmødet havde haft lejlighed til selv at gennemse referatet heraf.

Under hensyn til de konkrete omstændigheder i sagen fandt jeg ikke at have grundlag for at foretage videre i denne. Jeg fandt det dog under alle omstændigheder overordentlig uheldigt, at der havde kunnet opstå en misforståelse omkring tidspunktet for prøveløsladelse af A's ægtefælle.

På baggrund af sagen rejste jeg derfor over for direktoratet for kriminalforsorgen generelt spørgsmålet om, hvorvidt de procedurer, der fulgtes i forbindelse med orienteringen til de indsatte om beslutninger på fællesmøderne, efter direktoratets opfattelse i alle tilfælde var således indrettet, at misforståelser i videst muligt omfang blev undgået. Jeg henviste i den forbindelse specielt til, at direktoratets repræsentant under samtalen med min medarbejder havde oplyst, at hun ikke i umiddelbar tilslutning til fællesmødet havde haft lejlighed til selv at gennemse referatet heraf.

I en skrivelse af 25. februar 1985 oplyste direktoratet for kriminalforsorgen mig om, at det med virkning fra de førstkommende fællesmøder i april og maj måned 1985 havde besluttet at drage omsorg for, at der efter hver enkelt sags

FOB nr. 84.80

behandling på fællesmøderne blev foretaget et kort diktat af den truffe beslutning i den enkelte sag. Det var direktoratets opfattelse, at den præcisering, der herved ville ske under mødet, ville begrænse mulighederne for misforståelser i de enkelte sager. Det tilføjes, at direktoratet efter forløbet af endnu et fællesmøde ville vurdere, om ordningen fungerede tilfredsstillende.

I en skrivelse af 27. februar 1985 meddelte jeg direktoratet, at jeg havde taget det oplyste til efterretning, og at jeg på det foreliggende grundlag herefter ikke foretog videre i sagen, idet jeg dog anmodede om at få meddelelse herom, såfremt ordningen senere blev ændret.